

De hoogste (identi)tijd!

Nico de Jong, bestuurder Cals College

Mijn agenda is overvol met allerlei gesprekken over uitbreidingsplannen, verbeterplannen en passend onderwijs. Dit vraagt alle aandacht en energie.

Mijn Raad van Toezicht heeft echter andere prioriteiten: toezien op identiteit staat al jarenlang hoog op de agenda. Eerlijk gezegd zag ik op tegen zo'n brede discussie over het open katholieke karakter. Maar goed, soms doe je wat men van je verwacht. Maar hoe pak je dat effectief aan?

Ik wilde zeker niet in de valkuil trappen van oeverloze, abstracte discussies. Dat zou uiteindelijk toch maar weinig enthousiasme opleveren. Ik zag het wel als mijn uitdaging om onderop te beginnen en persoonlijke drijfveren voorop te stellen. Ik ben op zoek gegaan en maakte kennis met een wetenschappelijk medewerker van de Radboud Universiteit. Iemand die ervaring heeft met een narratieve, biografische aanpak op scholen. Na onze kennismaking had ik geen twijfel meer en wist ik wat me te doen stond: het verhaal van onze school moest verteld worden.

Tot nu toe waren we niet veel verder gekomen dan voor de hand liggende formuleringen zoals: 'uitstekende onderwijsresultaten', 'veilig schoolklimaat' en 'goed werkgeverschap'. Natuurlijk, best belangrijk, heel belangrijk. Maar er is méér tussen hemel en schoolplan. Via individuele gesprekken en groepsgesprekken met leerlingen, ouders, medewerkers en schoolleiders zijn we op zoek gegaan naar het verhaal van onze school. Wie zijn wij? Wat zijn onze drijfveren? Wie willen we zijn? Wat willen wij onze leerlingen meegeven?

In die gesprekken kwamen persoonlijke overtuigingen, opvattingen en idealen scherp boven water. Iedereen vertelde een eigen verhaal, maar de eensgezindheid over onze gemeenschappelijke opdracht blijkt wonderbaarlijk groot. En daarin schuilt ons verhaal. Er leeft een positief mensbeeld en men voelt zich deel van de gemeenschap. Ons verhaal gaat onvoorwaardelijk over de pedagogische opdracht, over het brede vormingsaanbod en over onderwijskwaliteit in brede zin.

Het gesprek over ons hoofddoel moeten we blijven voeren en voeden. Daarvoor hoeven we niet te wachten op een opdracht van de toezichthouder: de dialoog over onze identiteit is geen verplicht nummer, wel een prioriteit. De hoogste...!